

kúpka „unitate de capacitate pentru lapte“ — în graiurile transcarpatice (Dzendzelivs'kyj, *Metrologija*, 103). Etimol.: < ucr. ⁺*kúpa* < rom. *cupă* „vas de lemn scobit, mai rar din tinichea, întrebuințat de ciobani la stână“ (DA, I, p. II, 195—196) < lat. *cúppa*; în ucr. format cu suf. diminut. -*k-a*. Termen larg răspândit în română (ALRM, s.n., I, h. 271, *Termeni pentru cupă*, în p.c. 27, 53, 130, 172, 182, 192, 362, 365, 414, 514, 520, 531, 537, 605, 705, 723, 728, 987). Derivat propriu: *kupán'a* „ulciță pentru lapte“ — în graiurile transcarpatice (Dzendzelivs'kyj, *Rumunizmy*, 58) < **kupa*, cu suf. -*án'a*. Cît privește termenul ucr. *kúpa* „unitate de capacitate pentru cereale“ (în graiurile transcarpatice), nu este întru totul sigur că provine tot din română, cum consideră J. Dzendzelivs'kyj (în *Rumunizmy*, 58 și *Metrologija*, 97), căci rom. dial. *cupă* „id.“ (în Transilvania), pare a proveni din magh. *kupa* „măsură de două fele“ < mediolat. *cuppa* (DA, I, p. II, 995—996, sensul 1°, III). Prin urmare, în graiurile transcarpatice el ar putea fi un împrumut direct din maghiară.

kurájstra, kurástva, vezi *kurástra*.

kurástra „coraslă“ — în graiurile transcarpatice (Dzendzelivs'kyj, *Atlas Transcarp.*, h. 171, în *t o a t e* cele 212 puncte cartografice, și anume: *kurástra* — în p.c. 1—91, 93, 98—126, 134—151, 153, 169—181, 183; *kurájstra* sau *kurástva* — în p.c. 92, 94—97, 127—131, 152, 154—161; *kulástra* — în p.c. 163, 165—168, 182—187, 189—211; *kulájstra*, în p.c. 132, 154, 156, 160—162, 164—188; cf. și Dzendzelivs'kyj, *Izoglosy*, 17), lemkoviene (Stieber, *Atlas lemk.*, II, h. 114, *kurástra*), nistriene (*Dejna*, 124). Etimol.: < rom. *corástră*, *colástră* < lat. *colostrum* (Miklosich, *Wanderungen*, 11, *EWSl.*, 123, *Candrea*, 401, *Candrea—Densusianu*, 61, nr. 392, *Scheludko*, 137, *Šarovol's'kyj*, 56, *Crânjală*, 444, *Rosetti*, V, 121). În variantele *kurájstra*, *kulájstra* *j* se va fi datorind contaminării cu *tájstra* „traistă“. Alte variante: *kol'ástra*, *kul'ástra*.

kurkán „curcan“ — în graiurile bucovinene. Etimol.: < rom. *curcán* < *cúrcă* + suf. -*án* (*Pascu*, 292). Termenul nu are sinonime în aceste graiuri (*Stolbunova*, 74).

kurnúta, vezi *kornúta*.

kurmák, vezi *kurměj*.

kurměj „curmei“ — la huțuli, în Galiția (*Hrinčenko*, 330, *Žylko*, 97). Etimol.: < rom. *curméi*, cf. alb. *kurm* „bucată tăiată din ceva“ (*Kalužniacki*, 17, DA, I, p. II, 1029, *Stocki*, 355, *Scheludko*, 137, *Šarovol's'kyj*, 55, *Crânjală*, 438, *Rosetti*, V, 120), vezi § 3, pct. b. Var.: *kurmák*, derivat propriu, cu suf. -*ák*, de la ucr. **kurm* „curmei“ < v. rom. *curm*, atestat în Muntenia și Oltenia, cu sensul „cîrîmpei de funie cu care se leagă vitele cînd se duc la pășune“ (DA, *ibid.*). În română acest cuvînt (*curm*) trebuie să fi existat în trecut și în alte părți, în Transilvania sau în Moldova, de unde a putut fi transmis huțulilor.

kurmíj, vezi *kurměj*.

kúžba, „cîrlig în care se agață ceaunul deasupra pirostriilor“ — în graiurile huțule (*Hrinčenko*, 320). Etimol.: < rom. *cújbă* „unealtă de care se folosesc mai ales ciobanii, la fierberea bucatelor“, „lemn îndoit sau furcit la un capăt, ce se înfige în pămînt și de care se acață ceaunul deasupra focului“ —